

Nr 178.

Av herr **Wagnsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till manskapsavlöningsreglemente m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 127 med förslag till manskapsavlöningsreglemente m. m. föreslås bland annat beträffande kallortstillägg åt fast anställt manskap följande: »Beställningshavare tillhörande löneplan Mb samt sådan beställningshavare tillhörande lönegraden Ma 3, vilken kan räkna en anställningstid av minst 8 år, äger åtnjuta kallortstillägg under de förutsättningar och enligt de grunder, om vilka förmålas i 24 § militära avlöningsreglementet jämte av Kungl. Maj:t i anslutning till nämnda författningsrum meddelade närmare bestämmelser.»

Ifrågavarande stadgande, som överensstämmer med vad 1936 års lönekommitté föreslagit, har under remissbehandlingen av lönekommitténs förslag föranlett erinringar från åtskilliga av de hörda myndigheterna ävensom av försvarsväsendets lönenämnd. Lönenämnden har sålunda föreslagit, att kallortstillägget skulle tillkomma envar beställningshavare, som jämlikt bestämmelserna i det nya manskapsavlöningsreglementet kan komma i åtnjutande av s. k. hyres- och ortstillägg. De militära myndigheterna hava allmänt ansett, att rätten till kallortstillägg bör utsträckas att gälla ett större antal beställningshavare än som vid ett bifall till lönekommitténs förslag skulle bliva fallet. Sålunda har inspektören för ingenjörtrupperna framhållit, att kallortstillägg bör, där det utgår, tillkomma allt gift manskap samt ogift manskap efter en tjänstetid av fyra år. Chefen för IV. arméfördelningen har föreslagit, att kallortstillägg bör tillkomma allt gift manskap utan hänsyn till anställningstid och därvid framhållit följande: »Den om än ringa impuls till familjebildning, en sådan förmån skulle innebära, synes mig, just när det gäller det fast anställda manskapet å våra nordligaste förlägningsorter, icke utan betydelse och bör liksom möjlighet att säkerställa en fullgod rekrytering, som förmånen jämväl bidrager till, av staten tillvaratagas och främjas.»

Kallortstillägg utgår för närvarande till alla extra-ordinarie och ordinarie tjänstemän inom statsförvaltningen. Något krav på viss anställningstid förefinnes sålunda icke för att en extra-ordinarie tjänsteman skall äga rätt till omhandlade förmån, och följaktligen kan en sådan befattningshavare i statstjänst erhålla förmånen ifråga redan vid en uppnådd levnadsålder av 20 år. Någon anledning att försätta det fast anställda manskapet i en undantagsställning ifråga om förmånen av kallortstillägg synes av denna och andra anledningar icke förefinnas. Visserligen är fast anställt manskap formellt icke att anse såsom extra-ordinarie tjänstemän beroende på den särskilda anställningsform, som ansetts böra tillämpas för denna personalgrupp, men då det gäller

en förmån av här ifrågavarande natur, synes det med fog kunna ifrågasättas, huruvida icke en jämförelse kan dragas med en extra-ordinarie tjänsteman och en fast anställd av manskapet, som genomgått fullständig underbefälsutbildning. När denna utbildning avslutats, tages nämligen beställningshavaren av det fast anställda manskapet i full utsträckning i anspråk för den praktiska tjänsten. Denna tjänst utgöres oftast av trupputbildningsarbete, varigenom beställningshavaren nödgas att under oftast mycket pressande klimatiska förhållanden fullgöra en för landets försvarsberedskap betydelsefull uppgift. Just den omständigheten, att den militära tjänsten måhända i större utsträckning än annan statstjänst kräver av de anställda, att de skola vistas ute under ur klimatisk synpunkt ogynnsamma förhållanden gör det angeläget, att beställningshavarna beredas förmånen av kallortstillägg efter i huvudsak enahanda grunder som extra-ordinarie befattningshavare i statstjänsten i övrigt.

Med hänsyn till den militära tjänstens säregenhet torde det till och med kunna ifrågasättas, om icke samtliga beställningshavare av det fast anställda manskapet borde beredas förmånen av kallortstillägg. I förhållande till vad Kungl. Maj:t härutinnan föreslagit skulle emellertid en dylik utsträckning av rätten till kallortstillägg komma att medföra icke obetydliga merkostnader. Jämväl med hänsyn till att yngre beställningshavare av manskapet befinna sig under utbildning och alltså icke kunna till fullo utnyttjas för den praktiska tjänsten, synes det finnas skäl att utesluta dessa från förmånen. Rätten till kallortstillägg bör emellertid tillkomma de beställningshavare av manskapet, som genomgått fullständig underbefälsutbildning.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av förslaget till manskapsavlöningsreglemente, att kallortstillägg tillkommer beställningshavare tillhörande löneplan Mb samt sådan beställningshavare tillhörande löneplan Ma, vilken genomgått fullständig underbefälsutbildning och räknar en anställningstid av minst 3 år.

Stockholm den 1 april 1940.

Ruben Wagnsson.
